

Joi, 26 martie 2009

Responsabilitatea socială a întreprinderilor subcontractante în lanțul de producție

P6_TA(2009)0190

Rezoluția Parlamentului European din 26 martie 2009 referitoare la responsabilitatea socială a întreprinderilor subcontractante în lanțul de producție (2008/2249(INI))

(2010/C 117 E/29)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 31 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere articolele 39, 49, 50 și 137 din Tratatul CE,
- având în vedere Directiva 94/45/CE a Consiliului din 22 septembrie 1994 privind instituirea unui comitet european de întreprindere sau a unei proceduri de informare și consultare a lucrătorilor în întreprinderile și grupurile de întreprinderi de dimensiune comunitară ⁽¹⁾,
- având în vedere Directiva 2002/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2002 de stabilire a unui cadru general de informare și consultare a lucrătorilor din Comunitatea Europeană ⁽²⁾,
- având în vedere propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a sancțiunilor la adresa angajatorilor de resortisanți din țări terțe cu ședere ilegală (COM(2007)0249),
- având în vedere Rezoluția sa din 26 octombrie 2006 referitoare la aplicarea Directivei 96/71/CE privind detașarea lucrătorilor ⁽³⁾ și Rezoluția sa din 11 iulie 2007 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii ⁽⁴⁾,
- având în vedere Orientările OCDE pentru societățile multinaționale,
- având în vedere declarația de principii tripartită a OIM privind societățile multinaționale și politica socială,
- având în vedere Rezoluția sa din 15 noiembrie 2005 referitoare la dimensiunea socială a globalizării ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 13 martie 2007 privind responsabilitatea socială a întreprinderilor: un nou parteneriat ⁽⁶⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 23 mai 2007 privind promovarea muncii decente pentru toți ⁽⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 9 octombrie 2008 referitoare la accelerarea luptei împotriva muncii nedecarate ⁽⁸⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 11 iulie 2007 privind modernizarea dreptului muncii pentru a răspunde provocărilor secolului al XXI-lea ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ JO L 254, 30.9.1994, p. 64.

⁽²⁾ JO L 80, 23.3.2002, p. 29.

⁽³⁾ JO C 313 E, 20.12.2006, p. 452.

⁽⁴⁾ JO C 175 E, 10.7.2008, p. 411.

⁽⁵⁾ JO C 280 E, 18.11.2006, p. 65.

⁽⁶⁾ JO C 301 E, 13.12.2007, p. 45.

⁽⁷⁾ JO C 102 E, 24.4.2008, p. 321.

⁽⁸⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0466.

⁽⁹⁾ JO C 175 E, 10.7.2008, p. 401.

Joi, 26 martie 2009

- având în vedere hotărârea Curții de Justiție a Comunităților Europene din 12 octombrie 2004 din cauza C-60/03 Wolff & Müller ⁽¹⁾,
 - având în vedere studiul „Răspunderea în procesele de subcontractare din sectorul european al construcțiilor” realizat de Fundația Europeană pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A6-0065/2009),
- A. întrucât subcontractarea poate fi considerată drept o parte integrantă a activității economice;
- B. întrucât rata extrem de crescută a activității economice din ultimul sfert de secol a avut un rol foarte important în creșterea nivelului ocupării forței de muncă în cele mai multe dintre economiile Uniunii Europene și întrucât această dezvoltare a adus avantaje majorității întreprinderilor și a stimulat inițiativa privată;
- C. întrucât globalizarea și concurența crescută, asociată acesteia, operează schimbări în modul de organizare a întreprinderilor, inclusiv externalizarea activităților care nu au un caracter strategic, crearea de rețele și recurgerea mai frecventă la subcontractare;
- D. întrucât, ca urmare, complexitatea relațiilor dintre societățile-mamă și filialele acestora și dintre contractanții principali și subcontractanți face dificilă perceperea clară a diferitelor structuri, operațiuni și politici, precum și a responsabilității și a răspunderii ce revin diferitelor părți din lanțul de producție;
- E. întrucât aceste schimbări au avut consecințe profunde asupra relațiilor de muncă și împiedică uneori identificarea clară a legislației aplicabile relațiilor dintre diferitele elemente ale unui lanț de producție și, întrucât, prin urmare, tarifarea și repartizarea forței de muncă nu mai sunt guvernate de cadrul de reglementare al industriei;
- F. întrucât în prezent procesul de producție din mai multe sectoare are forma unui lanț de producție fragmentat care s-a extins și s-a lărgit, un lanț care are o componentă logistică (atât orizontală, cât și verticală) și una valorică, de natură economică și productivă, în care specializările sau sarcinile unice sunt adesea „externalizate” unor întreprinderi mici sau unor lucrători independenți și întrucât rezultatul în conturile întreprinderii constă într-o substituie a costurilor directe ale forței de muncă cu costuri aferente subcontractării, serviciilor sau furnizorilor bazate pe facturi și „contracte comerciale de servicii”;
- G. întrucât subcontractanții se află deseori în concurență, iar, prin urmare, angajații întreprinderii care lansează invitația de participare la procedura de ofertare și ai subcontractanților sunt supuși presiunilor în privința condițiilor lor de muncă;
- H. întrucât Parlamentul a evidențiat deja problemele asociate cu lucrătorii aparent independenți, iar această problemă este de asemenea evidentă în cazul subcontractanților;
- I. întrucât subcontractarea și externalizarea către întreprinderi independente din punct de vedere juridic nu duce la independență, iar societățile de la un nivel mai scăzut al lanțului valoric, cu excepția subcontractanților specializați în înalta tehnologie sau în alte domenii sofisticate, adesea nu sunt în măsură să acționeze pe picior de egalitate cu contractanții principali;
- J. întrucât, deși subcontractarea prezintă multe aspecte pozitive și a permis o creștere a capacității de producție, aceasta a generat și anumite dezechilibre economice și sociale între lucrători și ar putea declanșa o deteriorare a condițiilor de muncă, ceea ce constituie un motiv de îngrijorare;

⁽¹⁾ Cauza C-60/03 Wolff & Müller [2004], Recueil I-9553.

Joi, 26 martie 2009

- K. întrucât subcontractarea poate fi realizată și prin intermediari, societăți de recrutare a forței de muncă sau agenții de muncă temporară, de exemplu, care uneori operează sub forma unor societăți-fantomă, și întrucât deseori se subcontractează doar o singură sarcină sau se angajează lucrători numai în acest scop; întrucât acest lucru subliniază schimbările rapide din sectorul construcțiilor și din alte sectoare în care relațiile de muncă au adeseori un caracter temporar;
- L. întrucât, în context transfrontalier, problemele legate de această situație temporară sunt accentuate atunci când, de exemplu, lucrătorii își desfășoară activitatea într-un alt stat membru;
- M. întrucât relațiile de muncă din sectorul construcțiilor au fost redefinite și, în același timp, au redus responsabilitatea socială directă a „contractantului principal”, pe măsură ce activitățile au fost externalizate prin recurgerea la subcontractanți și agenții de recrutare, transformând prezența forței de muncă ieftine, adeseori necalificate, într-o parte integrantă a subcontractării de la un nivel inferior;
- N. întrucât anumite sectoare, îndeosebi cel al construcțiilor, sunt în mod special vulnerabile în fața abuzurilor, având în vedere rețelele complicate de subcontractare;
- O. întrucât principiul de bază al plății egale pentru o muncă egală prestată în același loc trebuie să se aplice tuturor lucrătorilor, indiferent de statutul acestora și de tipul de contract, și trebuie respectat,
1. invită autoritățile publice și toate părțile implicate să facă tot posibilul pentru a crește nivelul de conștientizare al lucrătorilor în ceea ce privește drepturile de care beneficiază în conformitate cu diferitele instrumente (dreptul muncii, contracte colective, coduri de conduită) care reglementează relațiile de muncă și condițiile de muncă în întreprinderile pentru care aceștia lucrează și relațiile contractuale în lanțurile de subcontractare;
 2. invită Comisia să promoveze bunele practici, orientările și standardele existente și practicile de responsabilitate socială în rândul întreprinderilor, fie acestea contractanți principali sau subcontractanți;
 3. reiterează invitația adresată Comisiei de a elabora o propunere privind aplicarea agendei referitoare la munca decentă lucrătorilor din întreprinderile subcontractante și, în special, privind respectarea standardelor de muncă esențiale, a drepturilor sociale, a formării profesionale a angajaților și a tratamentului egal;
 4. subliniază importanța utilizării noilor tehnologii de către întreprinderile subcontractante din cadrul lanțurilor de producție pentru ameliorarea calității atât a producției, cât și a locurilor de muncă;
 5. invită autoritățile publice naționale să adopte sau să elaboreze și alte dispoziții legale care să excludă din procedurile de achiziții publice acele întreprinderi despre care s-a dovedit că au încălcat dreptul muncii, contractele colective sau codurile de conduită;
 6. salută adoptarea unui cadru juridic transnațional, convenit între societățile multinaționale și federațiile sindicale mondiale, menit să protejeze standardele de muncă în cadrul societăților multinaționale, al subcontractanților și partenerilor acestora din diferite țări, cadru care stabilește statutul lucrătorului angajat și oferă protecție socială indiferent de condițiile specifice de angajare;
 7. ia act de hotărârea din cauza Wolff & Müller, prin care Curtea de Justiție a decis că reglementările naționale germane în materie de răspundere nu încalcă legislația comunitară, fiind menite să asigure protecția lucrătorilor detașați în afara țării;
 8. ia act de rezultatul consultării publice referitoare la Cartea verde a Comisiei intitulată „Modernizarea dreptului muncii pentru a face față provocărilor secolului XXI” (COM(2006)0708); sprijină în această privință intenția Comisiei de a lua măsurile necesare în vederea clarificării drepturilor și obligațiilor părților implicate în lanțurile de subcontractare, pentru a nu lipsi lucrătorii de posibilitatea de a-și exercita drepturile în mod efectiv;

Joi, 26 martie 2009

9. salută faptul că opt state membre (Austria, Belgia, Finlanda, Franța, Germania, Italia, Țările de Jos și Spania) au reacționat în fața problemelor legate de obligațiile subcontractanților în calitate de angajatori, prin adoptarea de reglementări naționale în materie de răspundere; încurajează celelalte state membre să ia în considerare adoptarea unor astfel de reglementări; subliniază totuși faptul că punerea în aplicare a normelor în procesele de subcontractare transfrontalieră este extrem de dificilă atunci când statele membre au sisteme diferite;
10. subliniază că în studiul Fundației Europene pentru îmbunătățirea condițiilor de viață și de muncă se indică că domeniul restrâns de aplicare a răspunderii, precum limitarea la un singur element al lanțului, este unul dintre motivele pentru care procedurile sunt ineficace;
11. subliniază provocările deosebite cu care se confruntă întreprinderile mici și invită responsabilii politici să elaboreze instrumente adecvate de sensibilizare în rândul întreprinderilor mici;
12. reamintește tuturor părților interesate că, în Rezoluția sa din 26 octombrie 2006 referitoare la detașarea lucrătorilor, Parlamentul a invitat Comisia să reglementeze răspunderea conjunctă și solidară a întreprinderilor principale sau generale, în vederea eliminării abuzurilor în subcontractare și în externalizarea de lucrători transfrontalieri, precum și a creării unei piețe interne transparente și competitive pentru toate societățile;
13. reiterează mesajul său, invitând Comisia să instituie un instrument juridic comunitar bine definit care să introducă răspunderea conjunctă și solidară la nivel comunitar, respectând totodată diferitele sisteme juridice în vigoare în statele membre, precum și principiile subsidiarității și proporționalității;
14. invită Comisia să realizeze o evaluare a impactului referitoare la valoarea adăugată și fezabilitatea unui instrument comunitar privind răspunderea lanțului care să sporească transparența proceselor de subcontractare și să asigure o aplicare mai bună a legislației comunitare și naționale; subliniază că acest studiu ar trebui să fie transsectorial;
15. își exprimă convingerea că un instrument privind răspunderea lanțului ar aduce avantaje nu numai angajaților, ci și autorităților din statele membre, angajatorilor și în special IMM-urilor în combaterea economiei gri, întrucât reglementările comunitare transparente și clare ar elimina de pe piață operatorii economici cu practici îndoielnice, îmbunătățind astfel funcționarea pieței unice;
16. constată că toate măsurile de informare a lucrătorilor cu privire la drepturile lor și de sprijinire a exercitării drepturilor contribuie semnificativ la promovarea responsabilității sociale a întreprinderilor; invită statele membre să garanteze din punct de vedere structural informarea lucrătorilor cu privire la drepturilor lor și consideră că partenerii sociali au o responsabilitate deosebită în această privință;
17. invită Comisia să-și intensifice eforturile de a promova o mai bună și o mai strânsă cooperare și coordonare între autoritățile administrative naționale, inspectorate, agenții guvernamentale responsabile de aplicarea legii, autoritățile pentru securitate socială și cele fiscale; invită, de asemenea, statele membre să introducă proceduri de inspecție mai stricte și să stimuleze legăturile mai strânse între inspectoratele naționale de muncă, favorizând astfel o mai bună cooperare și coordonare între acestea; invită Comisia să elaboreze standarde calitative pentru inspectoratele de muncă și să efectueze un studiu de fezabilitate în privința unor posibile măsuri pentru înființarea unei rețele comunitare a inspectoratelor de muncă;
18. subliniază necesitatea de a stimula întreprinderile să întreprindă cu bună credință toate eforturile necesare, cum ar fi sistemele de certificare și codurile de conduită, pentru a elimina încălcările dreptului muncii comise de subcontractanți, inclusiv să raporteze autorităților astfel de practici și să înceteze contractul cu acel subcontractant care recurge la practici ilegale pentru a evita posibilitatea de a fi considerat răspunzător în mod conjunct și solidar pentru încălcarea respectivă a legislației;
19. invită partenerii sociali să promoveze subcontractarea de cooperare pentru activități punctuale specifice pe de o parte și pentru limitarea extinderii subcontractării, pe de altă parte și salută elaborarea acordurilor-cadru care definesc responsabilitatea socială și răspunderea în cadrul lanțului, ca o completare a regulamentului necesar;

Joi, 26 martie 2009

20. atrage atenția asupra dispozițiilor legale contradictorii, paralele sau duble care se regăsesc în codurile de conduită și în dreptul muncii, în standardele și orientările adoptate de autoritățile publice și în contractele colective în vigoare; din acest motiv, subliniază necesitatea ca întreprinderile să adopte cu prioritate codurile de conduită, standardele și orientările elaborate la nivelul unor organizații supranaționale (OCDE, OIM) sau la nivel național sau sectorial;
21. reamintește tuturor părților implicate, și îndeosebi angajatorilor, obligațiile acestora în materie de informare, consultare și participare a lucrătorilor, mai ales cele prevăzute în instrumentele juridice naționale și comunitare;
22. propune ca posibilitatea de a reconcilia viața de familie cu cea profesională să fie garantată prin lege la nivel național pentru lucrătorii din întreprinderile subcontractante din cadrul lanțurilor de producție și ca directivele privind concediul maternal și paternal să fie aplicate în mod eficace;
23. invită Comisia să asigure respectarea efectivă a Directivei 96/71/CE, inclusiv prin inițierea de proceduri privind încălcarea acesteia, dacă este necesar; de asemenea, solicită Comisiei și statelor membre să adopte măsuri de îmbunătățire a accesului lucrătorilor detașați la informații, consolidând coordonarea și cooperarea administrativă dintre statele membre, inclusiv clarificând rolul birourilor de legătură din statele membre și rezolvând problemele cu caracter transfrontalier care împiedică punerea eficientă în aplicare a Directivei 96/71/CE;
24. subliniază că eliminarea posibilelor consecințe sociale negative ale subcontractării poate fi facilitată printr-un dialog social consolidat mai bun între patronate și sindicate;
25. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Prețurile la alimente în Europa

P6_TA(2009)0191

Rezoluția Parlamentului European din 26 martie 2009 referitoare la prețurile la alimente în Europa (2008/2175(INI))

(2010/C 117 E/30)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 33 din Tratatul CE,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 9 decembrie 2008 intitulată „Prețurile la alimente în Europa” (COM (2008)0821),
- având în vedere studiul intitulat „Diferența dintre prețurile de producător și cele plătite de consumator” din 20 octombrie 2007,
- având în vedere studiul realizat de Comisie, intitulat „Competitivitatea industriei alimentare europene: o evaluarea economică și juridică” din 28 noiembrie 2006,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 20 mai 2008 intitulată „Creșterea prețurilor la produsele alimentare - Direcții de acțiune ale UE pentru gestionarea problemei” (COM(2008)0321),